

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind despăgubirea persoanelor care au depus până data de 1 noiembrie 1990 diferite sume de bani la Casa de Economii și Consemnațiuni în vederea achiziționării de autoturisme DACIA

Analizând propunerea legislativă privind despăgubirea persoanelor care au depus până data de 1 noiembrie 1990 diferite sume de bani la Casa de Economii și Consemnațiuni în vederea achiziționării de autoturisme DACIA, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.170 din 24.04.2003,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare acordarea de despăgubiri persoanelor care au depus, cu titlu de avans, diferite sume de bani la Casa de Economii și Consemnațiuni, până la data de 1 noiembrie 1990, în vederea achiziționării de autoturisme Dacia.

Din punct de vedere al naturii juridice, prezenta propunere legislativă face parte din categoria legilor ordinare.

2. Semnalăm faptul că o propunere legislativă aproape identică cu prezenta ne-a fost transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr.80 din 30.03.2000, la care Consiliul Legislativ a formulat avizul negativ nr.575/27.05.2000.

3. Restituirea de către C.E.C. a sumelor de bani respective, **cu titlu de despăgubire**, este strâns legată de ideea de **răspundere juridică**. În materie civilă, răspunderea poate fi **contractuală** sau **delictuală**, după caz.

În perioada anterioară anului 1990, Uzinele "Dacia" Pitești distribuiau autoturismele Dacia prin intermediul centrelor I.D.M.S., care aparțineau de Ministerul Comerțului Interior. Deoarece numărul cererilor de cumpărare de autoturisme depuse de populație depășea producția alocată pieței interne, se întocmeau liste de așteptare, cuprinzând datele de identificare a solicitanților de autoturisme. În mod corelativ, suma de bani care constituia prețul autoturismului era depusă de solicitant la C.E.C. în contul deschis de I.D.M.S. la această instituție. **Sumele de bani depuse în acest cont rămâneau proprietatea depunătorului, care putea în orice moment să solicite restituirea lor.** C.E.C. nu avea nici un moment vreun drept de dispoziție asupra lor, iar o relație contractuală directă între solicitant și C.E.C. nu exista, ci doar între solicitant și I.D.M.S. (în baza unui contract de vânzare-cumpărare).

Față de contractul de vânzare-cumpărare intervenit între solicitant și I.D.M.S., C.E.C. este un *penitus extranei*, deci nu poate fi vorba, *de plano*, de o răspundere contractuală.

De asemenea, pentru a interveni răspunderea civilă delictuală, trebuie întrunite, cumulativ, câteva condiții:

- a) existența unui prejudiciu;
- b) existența unei fapte ilicite;
- c) existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu;
- d) existența vinovăției celui care a cauzat prejudiciul, constând în intenția, neglijența sau imprudența cu care a acționat.

În cazul de față, este certă existența unui prejudiciu, constând în diferența dintre suma achitată de solicitantul unui autoturism și prețul actual al autoturismelor Dacia, datorată procesului inflaționist inerent perioadei de tranzacție. Celelalte elemente ale răspunderii: fapta ilicită, raportul de cauzalitate și vinovăția C.E.C. trebuie însă dovedite, or din Expunerea de motive nu reiese nimic în acest sens.

Precizăm că, o acțiune în justiție introdusă de solicitanții de autoturisme, în anul 1990, având obiect similar cu propunerea

legislativă analizată, a fost finalizată de instanța supremă cu respingerea pretențiilor solicitanților.

În concluzie, nu se poate vorbi de o formă de răspundere a C.E.C. față de solicitanții de autoturisme, deci nici de eventualele despăgubiri care ar trebui să fie plătite de către C.E.C.

4. În plus, propunerea legislativă este deficitară sub aspectul normelor de tehnică legislativă și de redactare.

De exemplu la art.2, deoarece în practica fiscală majorarea/actualizarea unor sume de bani se face în raport cu **nivelul indicelui ratei inflației**, ar fi trebuit să fie folosită această expresie și nu “rata inflației”.

La art.3, întrucât intrarea în vigoare coincide cu data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, în locul sintagmei “de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României” trebuia folosită expresia “de la data intrării în vigoare a prezentei legi”.

Referitor la același text, având în vedere faptul că în practica legislativă termenele se calculează de regulă pe luni, ar fi fost corectă sintagma “12 luni” și nu “un an”.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr. 691/9.05.2003